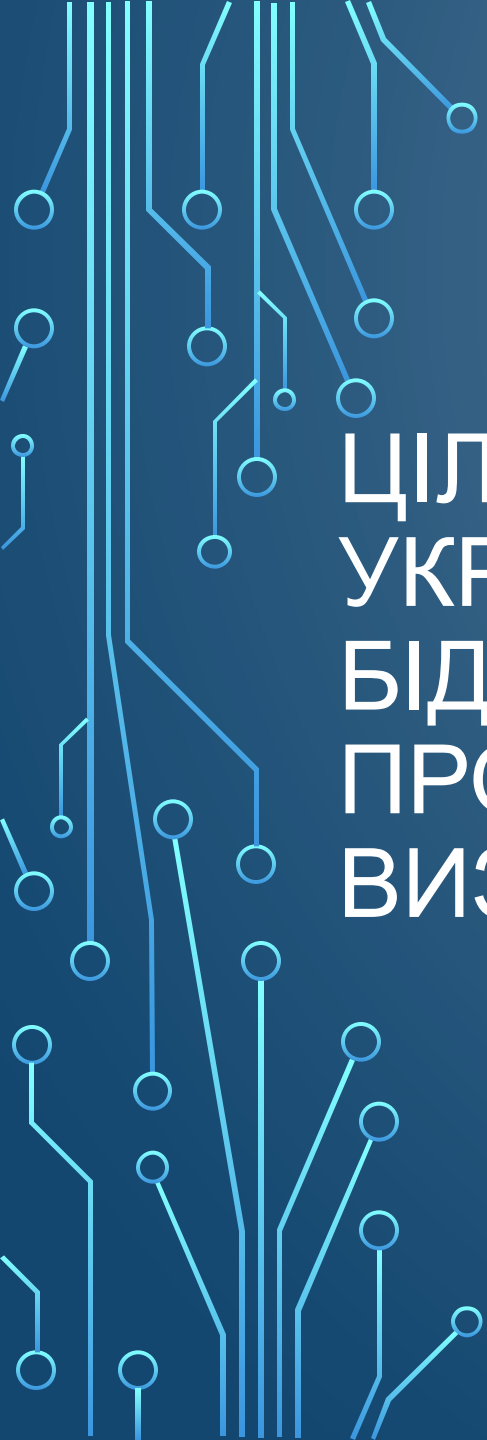

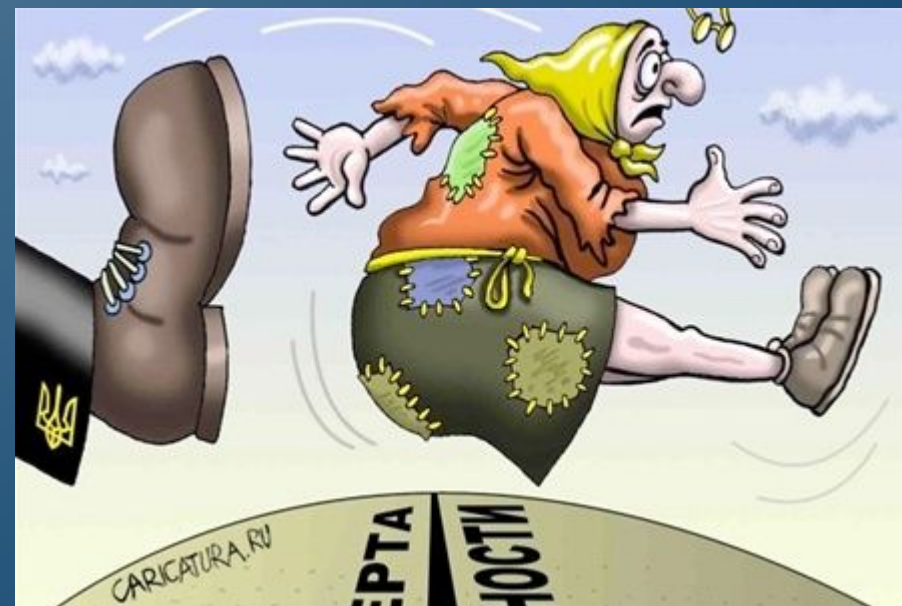

ЦІЛІ РОЗВИТКУ ТИСЯЧОЛІТТЯ ООН:
УКРАЇНА 2015: ЦІЛЬ 1: ПОДОЛАННЯ
БІДНОСТІ (ВИОКРЕМИТИ НАЯВНУ
ПРОБЛЕМУ, ЗДІЙСНИТИ ЇЇ АНАЛІЗ ТА
ВИЗНАЧИТИ ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ)

- **Бідність** — соціальне положення, що характеризується відсутністю необхідних матеріальних засобів для того, щоб провадити «нормальне» (відповідно до норм прийнятих суспільством) життя, наприклад, неможливість прогодувати свою родину, дати освіту дітям чи забезпечити сім'ю якісним медичним обслуговуванням.

БІДНІСТЬ В УКРАЇНІ

- Якщо людина за стандартами ООН витрачає на проживання менш як 5 дол. на день, а на місяць менш як 150 доларів, то це вважається, що вона живе за межею бідності. На сьогоднішній день за курсом Національного банку - це приблизно 3750 грн - така межа бідності нашого населення. За розрахунками депутатів, відповідно до законодавства встановлений прожитковий мінімум в Україні на сьогоднішній день становить 1,5 дол. на день або 50 дол. на місяць. Відповідно до цього 80 % перебувають за межею бідності.

- Проблема бідності - це дуже актуальна тема сучасності. Вона полягає в тому, що немає жодної країни - навіть найбагатшої та справедливої, - де б частина людей вимушено не жила значно гірше, ніж більшість населення.
- Низький рівень життя населення в Україні - є причиною бідності. Про це говорять показники: низька якість раціонального харчування, постійна еміграція громадян України, низька народжуваність, високий рівень захворювань та смертності, незадоволеність населення своїм матеріальним становищем.

- Політична та економічна кризи, що супроводжуються безробіттям, низькими стандартами оплати праці та недосконалостями соціальної політики, призвели до погіршення рівня життя значної частини населення нашої країни. Бідність є однією з найгостріших соціально-економічних проблем сучасної України. Бідність в Україні є основною невирішеною проблемою серед соціально-економічних питань.

- Найгірша ситуація зареєстрована в сільській місцевості, де понад 40-50 % українців проживає бідно. Цей показник виглядатиме ще гірше, якщо брати до уваги немонетарні критерії бідності, такі як відсутність інфраструктури або надзвичайно обмежений доступ до закладів системи охорони здоров'я . За таких масштабів бідності виникає замкнене коло - низька купівельна спроможність - низький попит на товари і послуги - скорочення внутрішнього ринку, і вплинути на це без серйозного збільшення доходів неможливо .

- Основні причини бідності в Україні полягають, насамперед, у повільній адаптації національної економіки до ринкових умов, неконкурентоспроможності низки галузей і виробництв, превалюванні низькооплачуваних робочих місць.
- Економічною причиною бідності є низький рівень заробітної плати та соціальних трансфертів, значний рівень безробіття . Зростанню бідності в Україні сприяють: слабе управління бюджетними процесами, державними фінансами, а також значний вплив на уряд олігархічних кіл, у тому числі з метою мінімізації витрат на соціальну політику .

Тіньові операції підривають економіку України, поглиблюють її кризовий стан і тим самим призводять до скорочення засобів на подолання бідності. Тінізація економіки заважає реально оцінювати масштаби бідності та адресувати допомогу тим, хто її потребує.

ООН наголошує на чотирьох основних проявах бідності:

- коротка тривалість життя;
- низька професійно-освітня підготовка;
- відсутність необхідної бази для нормального життя;
- ізолюваність від суспільного життя

- Інструментом для визначення поширеності бідності та ступеня зубожіння населення є межа бідності. Люди вважаються бідними, якщо їхні доходи або споживання нижчі за певний рівень, що його визначають як межу бідності. Теоретично згідно з трактуванням бідності є два основних способи визначення межі бідності — нормативний та відносний (статистичний).
- Нормативний спосіб, за визначенням, передбачає орієнтацію на певний соціальний норматив. В той же час відносний формується на основі статистичних зведень.

An abstract graphic on the left side of the slide, consisting of a network of light blue lines and small circles, resembling a circuit board or a stylized tree structure, set against a dark blue background.

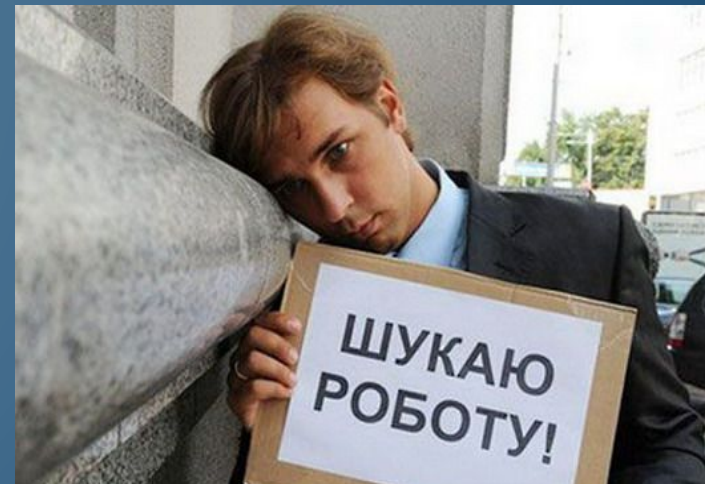
СТРАТЕГІЧНІ ПЛАНИ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ

ПІДВИЩЕННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК РИНКУ ПРАЦІ

- Бідність не можна подолати лише шляхом підтримки нужденних. Потрібні комплексні підходи, орієнтовані як на бідні, так і на відносно забезпечені верстви населення.
- Необхідною передумовою подолання бідності є створення працездатним верствам населення умов для самостійного розв'язання проблем підвищення власного добробуту.

- На першому етапі передбачається зупинення скорочення зайнятості в усіх сферах економічної діяльності та стабілізація тривалості пошуку роботи.
- Другий етап характеризуватиметься поступовим зниженням безробіття з одночасним збільшенням обсягів зайнятості.
- Метою третього етапу визначено зростання сукупного попиту на робочу силу та забезпечення кількісної і якісної збалансованості робочих місць та робочої сили.

ЗБІЛЬШЕННЯ ДОХОДІВ ВІД ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

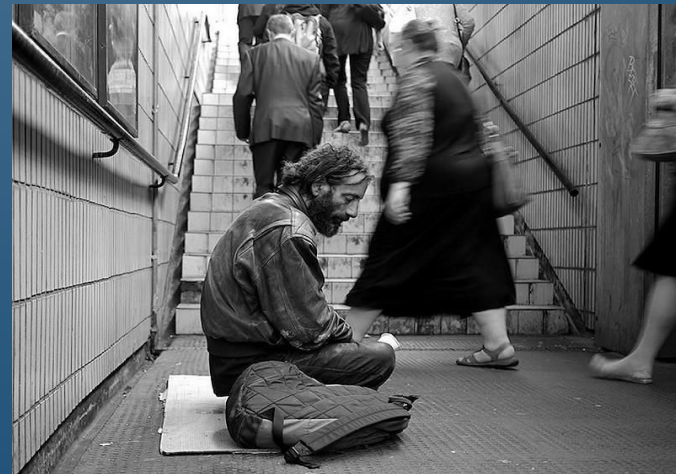
- На першому етапі реалізації Стратегії пріоритетним напрямом має бути збільшення рівня заробітної плати - основного джерела доходів населення та забезпечення випереджального зростання номінальної заробітної плати порівняно з ростом споживчих цін.

- Дії другого етапу спрямовуватимуться на підвищення платоспроможності населення шляхом невпинного зниження кількості та питомої ваги працівників, які отримують заробітну плату, меншу за прожитковий мінімум, поступового наближення інших основних соціальних стандартів та гарантій (пенсій, допомоги) до прожиткового мінімуму.
- Третій етап передбачає забезпечення динамічного зростання рівня реальної заробітної плати та інших доходів від трудової діяльності, підвищення купівельної спроможності населення, закріплення середнього класу

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ ЯК СПОСІБ ЗАХИСТУ ОСОБИ ВІД ВТРАТ ДОХОДУ

- Окремим стратегічним напрямом подолання бідності є запровадження страхових принципів соціального захисту працівників, що убереже їх від ризику потрапити до категорії бідних.
- Система загальнообов'язкового державного соціального страхування має бути спрямована на посилення соціального захисту працівників і членів їх сімей від імовірної бідності внаслідок неможливості отримувати дохід у разі втрати роботи або працездатності через хворобу, нещасний випадок, каліцтво, старість чи смерть годувальника.

З цією метою необхідно запровадити:

- систему пенсійного страхування, що гарантуватиме значно більший рівень пенсійного забезпечення майбутнім пенсіонерам і даватиме змогу збільшувати надалі розмір пенсії;
- систему медичного страхування, що сприятиме підвищенню якості медичного обслуговування населення та забезпеченню гарантованого рівня надання безоплатної кваліфікованої медичної допомоги у визначеному законодавством обсязі.

ЗАПРОВАДЖЕННЯ КОНСОЛІДОВАНОЇ СИСТЕМИ АДРЕСНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ ТА СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

- Необхідно невідкладно встановити та затвердити критерії межі бідності з урахуванням їх регіональних відмінностей, розмір опікуваного державою доходу, розробити і внести на розгляд Верховної Ради України законопроект про соціальні послуги, завершити розроблення та впровадження державних соціальних стандартів, створити ефективне законодавче та нормативно-правове поле для благодійництва та меценатства.

СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ ФІЗИЧНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ

- Однією з найважливіших умов подолання бідності повинна стати реальна політика держави щодо підтримки осіб з обмеженими фізичними можливостями з метою максимальної їх адаптації до суспільного життя, професійної реабілітації, створення умов для їх зайнятості та запобігання соціальній ізоляції.

ПОЛІПШЕННЯ ЖИТЛОВИХ УМОВ СОЦІАЛЬНО ВРАЗЛИВИХ ВЕРСТВ НАСЕЛЕННЯ

- Серед найгостріших проблем бідності слід особливо звернути увагу на житлові проблеми (відсутність житла, невідповідність житлових умов санітарним нормам, тенденція до перекладання нерозв'язаних економічно-господарських проблем житлово-комунального господарства на населення).